

۶۶ - گرمابه پاک و آب تازه و نوین اجتناب از حمامات و حوضهای مکروه¹

و نیز قوله الامر الحکیم: قد کتب علیکم تقلیم الاظفار و الدخول فی ماء یحیط هیاکلکم فی کل اسبوع و تنظیف ابدانکم بما استعملتموه من قبل ایاکم ان تمنعکم الغفلة عما امرتم به من لدن عزیز عظیم ادخلوا ماء بکرا و المستعمل منه لا یجوز الدخول فیہ ایاکم ان تقریبا خزائن حمامات العجم من قصدها وجدت رائحتها المنتنة قبل وروده فیها تجنّبوا یا قوم و لا تكونوا من الصّاعرین انه یشبه بالصّید و الغسلین ان انتم من العارفین و كذلك حیاضهم المنتنة اترکوها و کونوا من المقدسین و الّذی یصبّ علیہ الماء و یغسل به بدنه خیر له و یکفیه عن الدخول أنّه اراد ان یسهّل علیکم الامور فضلا من عنده لتکونوا من الشّاکرین .

و در لوحی است قوله الاعلی: حمامات آن بلاد را (مملکت ایران) منع نمودیم و مقصود این بوده که کل را از آنچه غیر محبوب است مقدّس و منزّه داریم و لکن الیوم ممکن نه چه که در هیچ بلدی حمامی که عند الله مقبول است موجود نه لذا اگر نفسی به حمامات موجوده توجّه نماید لا بأس علیها .

و در رساله سؤال و جواب است:

سؤال: از ماء بکر و حد مستعمل آن .

جواب: آب قلیل مثل یک کأس یا دو مقابل یا سه مقابل آن دست و رو در آن شستن از مستعمل مذکور و لکن اگر بعدّ کر برسند از تغسیل یک وجه یا دو وجه تغییر نمی نماید و در استعمال آن بأسی نبوده و نیست و اگر یکی از اوصاف ثلاثه در او ظاهر شود یعنی فی الجملة لون آب تغییر نماید از مستعمل محسوب است .

و در اثری خطاب به و رقاء از خ آدم (۶۶) است قوله: و اینکه از ماء بکر و حدّ مستعمل آنرا سؤال نمودید تلقاء عرش عرض شد هذا ما نطق به الله آب قلیل مثل یک کأس یا دو مقابل دست و رو در آن شستن از

¹ عن الامام جعفر الصادق قال اذا كان الماء قدر كز لم ینجسه شیئی ... الكز من الماء الّذی لا ینجسه شیئی الف و ماء تارطل ... ذراعان عمقه و ذراع و شبر سعتة ... ثلاثة اشبار فی ثلاثة اشبار ... اذا كان الماء ثلاثة اشبار و نصفاً فی مثله ثلاثة اشبار و نصف فی عمقه فی العرض فذلک الكزمن الماء ... ان كان الماء قد تغیر ریحہ او طعمه فلا تقرب و لا تتوضأ منه و ان لم يتغیر ریحہ و طعمه فاشرب و توضأ . (تهذیب شیخ طوسی) فی القرآن قوله انما المشركون نجس و فی الایة دلالة علی انّ المشركین انجاس نجاسة عینیة لا حکمیة و هذا مذهب اصحابنا و به قال ابن عباس قال انّ اعیابهم نجسة كالکلاب و الخنازیر و روايات اهل البيت و اجماعهم علی نجاستهم مشهور و خالف فی ذلك باقی الفقهاء و قالوا معنی کونهم نجساً انهم لا یغتسلون من الجنابة و لا یجتنبون النجاسات او کنایة عن خبث اعتقاد هم . (مجمع البحرین) ذهب الشافعی الی انّ المنی طاهر لقول عائشه کنت افرك المنی عن ثوب رسول الله و هو یصلی فیہ .

مستعمل محسوب است یا ایها الشارب من كأس عنایتی مقصود نظافت است از حوضهای عجم مطلقاً هر قدر همّت بر لطافت مصروف شود عند الله محبوب است .